

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ 550 ਸਾਲਾ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਸਰਲ ਨਿਯਮ

ਭਾਗ-ਪਹਿਲਾ

ਜਗਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੇਨਤੀ

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕਲਾਸਾਂ ਵੀ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਖਿਆ, ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ, ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਫਿਲਾਸਫੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਕਲਾਸਾਂ ਲਗਾਉਣ ਲਈ 86992-62042 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ।

ਜਗਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ,
ਦਸਮੇਸ਼ ਨਗਰ, ਜੀ. ਟੀ. ਰੋਡ, ਬਟਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ।

ਸੇਵਾ ਕਰਾਈ :- ਸੁਖਬੀਰ ਕੌਰ (ਲੈਕਚਰਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ)
ਸ. ਸ. ਸ. ਸਕੂਲ, ਜੈਤੋਸਰਜਾ (ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ)

- * ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕੇ ਵੀ ਸਦਾ ਨਵੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦਣ-ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।
- * ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਉਹ ਅਧਿਆਪਕਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟ-ਮਾਰ, ਘੁਰ ਜਾਂ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਫੀਸ ਦੇ ਮੁਫ਼ਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਫਾਪਕ :- ਹੰਸ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੋਆਇੰਟ, ਬਾਹਨੂੰਵਾਨ ਚੁੰਗੀ, ਬਟਾਲਾ ਮੋ: 8054061751

ਸਭ ਹੱਕ ਲੇਖਕ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ।

ਦੂਜੀ ਵਾਰ
ਜੁਲਾਈ 2019

(2)

ਕੁੱਲ 1000 ਕਾਪੀ

ਤਤਕਰਾ

੧. ਜਾਣ -ਪਛਾਣ.....੪
੨. ਮੁਹਾਰਨੀ.....੫
੩. ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੰਕ.....੬
੪. ਵਰਣਮਾਲਾ.....੮
੫. ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤਰ.....੮
੬. ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ.....੧੮
੭. ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਜੀਵਨ.....੧੯

(ਜਾਣ-ਪਛਾਣ)

ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮੀਡੀਅਮ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿੱਪੀ ਵੱਲ ਕੋਈ ਖ਼ਾਸ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅੱਜ ਦੇ ਮਿਡਲ ਕਲਾਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ; ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਿਖਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ।

ਪੰਜਾਬੀ ਲਿੱਪੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿੱਪੀ ਨੂੰ 'ਗੁਰਮੁਖੀ' ਲਿੱਪੀ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿੱਪੀ ਨੂੰ 'ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ।

ਅੱਜ ਗੁਰਮੁਖੀ (ਪੰਜਾਬੀ) ਲਿੱਪੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਕੂਲਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲਣ ਤੇ ਵੀ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਿਖਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਆਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ (Tract) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਿਖਣ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਯਮ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭ ਲੈ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ (Tract) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜਗਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ੮੬੯੯੨੬੨੦੪੨

ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੰਕ - Gurmukhee Numerals

੦ - ਸਿਫਾਰ ਜਾਂ ਖਿੰਦੀ

1 ੧ ਇੱਕ	2 ੨ ਦੋ	3 ੩ ਤਿੰਨ	4 ੪ ਚਾਰ	5 ੫ ਪੰਜ
6 ੬ ਛੇ	7 ੭ ਸੱਤ	8 ੮ ਅੱਠ	9 ੯ ਨੌਂ	10 ੧੦ ਦਸ
11 ੧੧ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ	12 ੧੨ ਬਾਰ੍ਹਾਂ	13 ੧੩ ਤੇਰ੍ਹਾਂ	14 ੧੪ ਚੌਦ੍ਹਾਂ	15 ੧੫ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ
16 ੧੬ ਸੋਲ੍ਹਾਂ	17 ੧੭ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ	18 ੧੮ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ	19 ੧੯ ਉੱਨੀ	20 ੨੦ ਵੀਹ
21 ੨੧ ਇੱਕੀ	22 ੨੨ ਬਾਈ	23 ੨੩ ਤੇਈ	24 ੨੪ ਚੌਵੀ	25 ੨੫ ਪੰਝੀ
26 ੨੬ ਛੱਬੀ	27 ੨੭ ਸਤਾਈ	28 ੨੮ ਅਠਾਈ	29 ੨੯ ਉੱਨੱਤੀ	30 ੩੦ ਤੀਹ
31 ੩੧ ਇੱਕਤੀ	32 ੩੨ ਬੱਤੀ	33 ੩੩ ਤੇਤੀ	34 ੩੪ ਚੌੱਤੀ	35 ੩੫ ਪੈੱਤੀ
36 ੩੬ ਛੱਤੀ	37 ੩੭ ਸੌੱਤੀ	38 ੩੮ ਅਠੱਤੀ	39 ੩੯ ਉਨਤਾਲੀ	40 ੪੦ ਚਾਲੀ
41 ੪੧ ਇਕਤਾਲੀ	42 ੪੨ ਬਿਤਾਲੀ	43 ੪੩ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀ	44 ੪੪ ਚੁਤਾਲੀ	45 ੪੫ ਪੰਜਤਾਲੀ
46 ੪੬ ਛਿਤਾਲੀ	47 ੪੭ ਸੰਤਾਲੀ	48 ੪੮ ਅਠਤਾਲੀ	49 ੪੯ ਉੱਟੰਜਾ ਜਾਂ ਉਨੰਜਾ	50 ੫੦ ਪੰਜਾਹ

(੬)

ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੰਕ - Gurmukhee Numerals

51 ੫੧ ਇਕਵੀਂਜਾ	52 ੫੨ ਬਵੀਂਜਾ	53 ੫੩ ਤ੍ਰਿਵੀਂਜਾ	54 ੫੪ ਚੁਰੀਂਜਾ	55 ੫੫ ਪਚਵੀਂਜਾ
56 ੫੬ ਛਪੀਂਜਾ	57 ੫੭ ਸੱਤਵੀਂਜਾ	58 ੫੮ ਅੱਠਵੀਂਜਾ	59 ੫੯ ਉੱਟਾਹਠ	60 ੬੦ ਸੱਠ
61 ੬੧ ਇਕਾਹਠ	62 ੬੨ ਬਾਹਠ	63 ੬੩ ਤ੍ਰੇਂਹਠ	64 ੬੪ ਚੌਂਹਠ	65 ੬੫ ਪੈਂਹਠ
66 ੬੬ ਛਿਆਹਠ	67 ੬੭ ਸਤਾਹਠ	68 ੬੮ ਅਠਾਹਠ	69 ੬੯ ਉਨੱਤਰ	70 ੭੦ ਸੱਤਰ
71 ੭੧ ਇਕਹੱਤਰ	72 ੭੨ ਬਹੱਤਰ	73 ੭੩ ਤਿਹੱਤਰ	74 ੭੪ ਚੌਹੱਤਰ	75 ੭੫ ਪੰਜੁੱਤਰ
76 ੭੬ ਛਿਹੱਤਰ	77 ੭੭ ਸਤੁੱਤਰ	78 ੭੮ ਅਠੁੱਤਰ	79 ੭੯ ਉਨਾਸੀ	80 ੮੦ ਅੱਸੀ
81 ੮੧ ਇਕਾਸੀ	82 ੮੨ ਬਿਆਸੀ	83 ੮੩ ਤ੍ਰਿਆਸੀ	84 ੮੪ ਚੁਰਾਸੀ	85 ੮੫ ਪੰਜਾਸੀ
86 ੮੬ ਛਿਆਸੀ	87 ੮੭ ਸਤਾਸੀ	88 ੮੮ ਅਠਾਸੀ	89 ੮੯ ਉੱਟਾਨਵੇਂ	90 ੯੦ ਨੌਬੇ
91 ੯੧ ਇਕਾਨਵੇਂ	92 ੯੨ ਬਾਨਵੇਂ	93 ੯੩ ਤ੍ਰਿਆਨਵੇਂ	94 ੯੪ ਚੁਰਾਨਵੇਂ	95 ੯੫ ਪਚਾਨਵੇਂ
96 ੯੬ ਛਿਆਨਵੇਂ	97 ੯੭ ਸਤਾਨਵੇਂ	98 ੯੮ ਅਠਾਨਵੇਂ	99 ੯੯ ਨਤਿਨਵੇਂ	100 ੧੦੦ ਸੌ

ਵਰਣਮਾਲਾ

ੳ	ਅ	ੲ	ਸ	ਹ
ਕ	ਖ	ਗ	ਘ	ਙ
ਚ	ਛ	ਜ	ਝ	ਞ
ਟ	ਠ	ਡ	ਢ	ਣ
ਤ	ਥ	ਦ	ਧ	ਨ
ਪ	ਫ	ਬ	ਭ	ਮ
ਯ	ਰ	ਲ	ਵ	ਸ਼

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਅੱਖਰ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ੩੫ (ਪੈਂਤੀ) ਅੱਖਰ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨ - ਸ੍ਰੀ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਸਵਾਰੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩ - ਸ੍ਰੀ (vowels) ਅੱਖਰ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਂ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ (vowels) ਅੱਖਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਅੱਖਰ ਸ੍ਰੀ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ੳ, ਅ, ਅਤੇ ੲ। ਬਾਕੀ ਦੇ ੩੨ (ਬੱਤੀ) ਅੱਖਰ ਵਿਅੰਜਨ (Consonants) ਹਨ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੫ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਧੁਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ?

ਉੱਤਰ - ਕ ਖ ਗ ਘ ਙ - ਕੰਠੀ ਧੁਨੀਆਂ।

ਚ ਛ ਜ ਝ ਞ - ਤਾਲਵੀ ਧੁਨੀਆਂ

ਟ ਠ ਡ ਢ ਣ - ਉਲਟ ਜੀਭੀ ਧੁਨੀਆਂ।

ਤ ਥ ਦ ਧ ਨ - ਦੰਤੀ ਧੁਨੀਆਂ

ਪ ਫ ਬ ਭ ਮ - ਦੋ ਹੋਠੀ ਧੁਨੀਆਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੬ - ਵਿਅੰਜਨ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਦੱਸੋ?

ਉੱਤਰ - ਕ - ਕਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਕੰਠ 'ਤੇ ਰੁਕਦੀ ਹੈ।

ਚ - ਚਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜੀਭ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਤਾਲੂ 'ਤੇ ਥੋੜਾ ਰੁਕਦੀ ਹੈ।

ਟ - ਟਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜੀਭ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਉਲਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤ - ਤਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜੀਭ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਜੀਭ ਤੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਰੁਕਦੀ ਹੈ।

ਪ - ਪਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦੋਨੋਂ ਹੋਠ (ਬੁੱਲ) ਜੁੜਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਵਾ ਬੁੱਲਾਂ 'ਤੇ ਰੁਕਦੀ ਹੈ।

ਯ - ਅੰਤਮ ਵਰਗ ਹੈ।

ਸ਼ - ਨਵੀਨ ਵਰਗ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੭ - 'ਸ' ਅਤੇ 'ਯ' ਅੱਖਰ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - 'ਸ' ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਦੰਦਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ 'ਯ' ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਤਾਲੂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੮ - 'ਰ', 'ਲ' ਅਤੇ 'ਲ.' ਅੱਖਰ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - 'ਰ' ਅੱਖਰ ਟਰਿੱਲ ਫਲੈਪ ਹੈ। 'ਰ' ਅਤੇ 'ਲ' ਅੱਖਰ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਉਪਰਲੇ ਬੁੱਟ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 'ਲ.' ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਤਾਲੂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੯ - 'ਵ' ਅੱਖਰ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - 'ਵ' ਅੱਖਰ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਹੇਠਲੇ ਬੁੱਲ ਤੇ ਉਪਰਲੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੦ - 'ੜ' ਅੱਖਰ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - 'ੜ' ਅੱਖਰ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਜੀਭ ਉਲਟਾਉਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੧ - ਸ੍ਰੁਰ ਧੁਨੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਜੋ ਵੀ ਧੁਨੀਆਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ ਫੇਫੜਿਆਂ ਤੋਂ ਹੋ ਕੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸ੍ਰੁਰ ਧੁਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਉਹ ਧੁਨੀਆਂ ਜੋ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ, ਉਹ ਵਿਅੰਜਨ (consonants) ਹਨ। ਜੀਭ ਦੀ ਇਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ।
ਸ੍ਰੁਰ ਧੁਨੀਆਂ ੧੦ (ਦਸ) ਹਨ:- ਅ ਆ ਇ ਈ ਉ ਊ ਏ ਐ ਓ ਔ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੨ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਅੱਖਰ ਨਾਸਕੀ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਪੰਜ ਅੱਖਰ (੧) ਙ (੨) ਞ (੩) ਣ (੪) ਨ (੫) ਮ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੩ - ਪੁਲਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰਦਾਨਾ (Male) ਅਤੇ ਜਨਾਨਾ (Female) ਦੇ ਫ਼ਰਕ ਨੂੰ ਪੁਲਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਕ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਲਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੪ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਅੱਖਰ ਪੁਲਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ੩੫ (ਪੈਂਤੀ) ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅੱਖਰ 'ਏ' ਹੀ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ ਹੈ, ਬਾਕੀ ੩੪ ਅੱਖਰ ਪੁਲਿੰਗ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੫ - ਮਾਤਰਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਕਿਸੇ ਲਗ ਨੂੰ ਉਚਾਰਨ 'ਤੇ ਜੋ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੬ - ਲਗਾਂ ਕਿੰਨੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਲਗਾਂ ਦੋ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਗਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਭਾਵ ਉਚਾਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਗਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਭਾਵ ਉਚਾਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਉਹ ਛੋਟੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੭ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਲਗਾਂ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਦਸ ਲਗਾਂ :- ੧. ਮੁਕਤਾ (...) ੨. ਕੰਨਾ (ੴ) ੩. ਸਿਹਾਰੀ (ਿ) ੪. ਬਿਹਾਰੀ (ੀ) ੫. ਔਕੜ (ੁ) ੬. ਦੁਲੈਂਕੜ (ੂ) ੭. ਲਾਂ (ੰ) ੮. ਦੁਲਾਵਾਂ (ੰ) ੯. ਹੋੜਾ (ੰ) ੧੦. ਕਨੌੜਾ (ੰ) ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੮ - ਛੋਟੀਆਂ (ਲਘੂ ਜਾਂ ਹ੍ਰਸਵ) ਲਗਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਤਿੰਨ ਲਗਾਂ ੧. ਮੁਕਤਾ (.....) ੨. ਸਿਹਾਰੀ (ਿ) ੩. ਔਕੜ (ੁ) ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੯ - ਵੱਡੀਆਂ (ਦੀਰਘ ਜਾਂ ਗੁਰੂ) ਲਗਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਸੱਤ ਲਗਾਂ ੧. ਕੰਨਾ (ੰ) ੨. ਬਿਹਾਰੀ (ੀ) ੩. ਦੁਲੈਂਕੜ (ੰ) ੪. ਲਾਂ (ੰ) ੫. ਦੁਲਾਵਾਂ (ੰ) ੬. ਹੋੜਾ (ੰ) ੭. ਕਨੌੜਾ (ੰ)।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੦ - 'ੳ' ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲਗਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਔਕੜ (ੳ), ਦੁਲੈਂਕੜ (ੳ), ਹੋੜਾ (ੳ)।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੧ - 'ਅ' ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਲਗਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਮੁਕਤਾ (ਅ), ਕੰਨਾ (ਆ), ਦੁਲਾਵਾਂ (ਐ) ਅਤੇ ਕਨੌੜਾ (ਔ)।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੨ - 'ੲ' ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਲਗਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਸਿਹਾਰੀ (ੲ), ਬਿਹਾਰੀ (ਈ), ਅਤੇ ਲਾਂ (ਏ)।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੩ - ਲਗਾਖਰ (ਲਗਾਂ+ਅੱਖਰ) ਕਿੰਨੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਲਗਾਖਰ ਤਿੰਨ ਹਨ - ਟਿੱਪੀ (ੰ), ਅੱਧਕ (ੰ), ਬਿੰਦੀ (ੰ)।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੪ - ਲਗਾਖਰ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਗਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਖਰ (ਲਗਾਂ+ਅੱਖਰ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੫ - ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਲਗਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲਗਾਂ ਨਾਲ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ-ਕੰਨਾ (ਸਾਂ), ਬਿਹਾਰੀ (ਸੀਂ), ਲਾਂ (ਸੇਂ), ਦੁਲਾਵਾਂ (ਸੈਂ),
ਹੋੜਾ (ਸੋਂ), ਕਨੌੜਾ (ਸੌਂ)।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੬ - ਟਿੱਪੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਲਗਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਮੁਕਤਾ (ਸੰ), ਸਿਹਾਰੀ (ਸਿੰ), ਔਕੜ (ਸੁੰ) ਅਤੇ ਦੁਲੈਂਕੜ (ਸੁੰ)।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੭ - ਬਿੰਦੀ ਅਤੇ ਟਿੱਪੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਨਾਸਕੀ ਉਚਾਰਨ ਲਈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੮ - 'ਟਿੱਪੀ' ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਅੱਖਰ ਦੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਟਿੱਪੀ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਅੱਖਰ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦੀ ਜਿਸ ਪੰਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਟਿੱਪੀ ਉਸ ਪੰਕਤੀ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ-
ਕ ਖ ਗ ਘ ਙ - ਜੰਗ, ਖੰਗ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ 'ਙ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਚ ਛ ਜ ਝ ਞ - ਜੰਝ, ਮੰਝ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ 'ਞ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਟ ਠ ਡ ਢ ਣ - ਕੰਠ, ਠੰਠ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ 'ਣ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਤ ਬ ਦ ਧ ਨ - ਕੰਧ, ਮੰਦਾ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ 'ਨ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪ ਫ ਬ ਭ ਮ - ਖੰਭ, ਰੰਬਾ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ 'ਮ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੨੯ - ਅੱਧਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਅੱਧਕ, ਅੱਖਰ ਦੀ ਦੂਹਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਕ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਤਾ, ਟੱਕਰ, ਬੱਚਾ ਆਦਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 'ਅੱਧਕ' ਤ, ਕ, ਅਤੇ ਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੦ - ਅੱਧਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਲਗਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਅੱਧਕ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਲਗਾਂ ਮੁਕਤਾ (ਸੱ), ਸਿਹਾਰੀ (ਸਿੱ), ਔਂਕੜ (ਸੁੱ) ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਧਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਲਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ-ਪੈਨ (Pen), ਗੈਟ (Get) ਆਦਿ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੧ - ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਲਗਾਖਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਅੱਧਕ () ਲਗਾਖਰ ਦੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੨ - ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਭਾਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਕਰਕੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਵੇਂ ਅੱਖਰ ਜੁੜਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੩ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ '੩੫' ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਅੱਖਰ ਜੋੜੇ ਗਏ?

ਉੱਤਰ - ਬ, ਖ, ਙ, ਞ, ਅਤੇ ਠ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਅਰਬੀ ਫ਼ਾਰਸੀ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੱਖਰ ਦੇ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ-

ਪੰਜਾਬੀ

ਜਨ-ਸੇਵਕ ਜਾਂ ਦਾਸ

ਜੋਰ-ਜੋੜ

ਸਜਾ-ਸਜਾਉਣਾ (ਸਿੰਗਾਰ)

ਸੇਰ-ਤੋਲ ਦੀ ਕਿਸਮ

ਖੁਸ-ਗੁੰਮ ਜਾਂ ਗੁਆਚ

ਗਾਹਕ-ਖਰੀਦਾਰ, ਲੈਣ ਵਾਲਾ

ਫੱਟੜ-ਜ਼ਖ਼ਮੀ, ਘਾਇਲ

ਅਰਬੀ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ

ਜ਼ਨ-ਇਸਤਰੀ ਜਾਂ ਔਰਤ (ਫ਼ਾ) (ਜ਼=Z)

ਜ਼ੋਰ-ਤਾਕਤ (ਫ਼ਾ)

ਸਜ਼ਾ-ਦੰਡ (ਫ਼ਾ)

ਸ਼ੇਰ-ਸਿੰਘ (ਫ਼ਾ)

ਖ਼ੁਸ਼-ਪ੍ਰਸੰਨ, ਆਨੰਦ (ਫ਼ਾ)

ਗ਼ਰੀਬ-ਨਿਰਧਨ, ਕੰਗਾਲ, ਦੀਨ (ਅ)

ਫ਼ਰਾਰ-ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ (ਅ)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੪-ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਕਿਸ ਅੱਖਰ ਦੇ ਪੈਰ ਹੇਠ ਬਿੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - 'ਲ' ਅੱਖਰ ਦੇ। 'ਲ' ਅਤੇ 'ਲ਼' ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫ਼ਰਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ-

ਬੋਲੀ-ਭਾਸ਼ਾ = ਬੋਲੀ- ਜਿਸਨੂੰ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ।

ਵਾਲੀ-ਮਾਲਿਕ = ਵਾਲੀ- ਕੰਨ ਦਾ ਜ਼ੇਵਰ।

ਗੋਲੀ-ਦਾਸੀ = ਗੋਲੀ- ਕਿਸੇ ਬੰਦੂਕ ਆਦਿ ਦੀ ਗੋਲੀ ਜਾਂ ਦਵਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਵੱਟੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੫ - ਕੀ 'ਲ' ਅੱਖਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ ਸਹਿਤ ਜਾਂ ਬਿੰਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਜੀ ਹਾਂ, 'ਲ' ਅੱਖਰ ਕਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ ਸਹਿਤ ਜਾਂ ਬਿੰਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੰਗਲ ਜਾਂ ਜੰਗਲ, ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਆਦਿ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੬ - ਘ, ਙ, ਚ, ਝ ਅਤੇ ਞ ਅੱਖਰ ਹੋਰ ਕਿਸ ਕਿਸ ਅੱਖਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਲਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਅੱਖਰ ਘ, ਙ, ਚ, ਝ ਅਤੇ ਞ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤਾਂ ਇਹ ਅੱਖਰ ਵਰਣਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਰਲਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕ	ਖ	ਗ	ਘ	ਙ
ਚ	ਛ	ਜ	ਝ	ਞ
ਟ	ਠ	ਡ	ਢ	ਣ
ਤ	ਥ	ਦ	ਧ	ਨ
ਪ	ਫ	ਬ	ਭ	ਮ

ਨਿੱਘ, ਰੀਝ, ਬੁੱਢਾ, ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਜੀਭ ਆਦਿ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘ-ਗ ਦੀ, ਙ-ਜ ਦੀ, ਚ-ਛ ਦੀ, ਝ-ਞ ਦੀ ਅਤੇ ਞ-ਬ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(ਨੋਟ:- ਸੰਧੀ ਜੋੜ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੭ - ਸੰਧੀ ਜੋੜ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਦੇ ਜੋੜ ਤੋਂ ਬਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਧੀ ਜੋੜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:- ਸਤਿ+ਨਾਮੁ=ਸਤਿਨਾਮੁ, ਨਿਰ+ਭਉ= ਨਿਰਭਉ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੮ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਿਹਾਰੀ (i) ਅਤੇ ਔਕੜ () ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਦਾ ਕੀ ਨਿਯਮ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਖੀਰਲੇ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਸਿਹਾਰੀ (i) ਅਤੇ ਔਕੜ () ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਖੀਰ 'ਉ' ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਔਕੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਔਕੜ 'ਹੋੜੇ' () ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ -ਕਿਉਂ, ਖਾਉ, ਪਿਉ ਆਦਿ ਵਿੱਚ 'ਉ' ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਓ' () ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਖੀਰ ਸਿਹਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਤ ਸਿਹਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਉਚਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ-ਅਤਿ, ਕਾਠਿ, ਆਦਿ।

ਪਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕਲੇ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਸਿਹਾਰੀ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਿਹਾਰੀ ਲਾ () ਨਾਲ ਰਲਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਦੇਖੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ 'ਕਿ' ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸਿਹਾਰੀ 'ਕੇ' ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ:-ਸਿ-ਸੇ, ਭਿ-ਭੇ, ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕਲੇ ਅੱਖਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਔਕੜ ਹੋੜੇ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਖੇਗਾ ਜਿਵੇਂ:- ਸੁ-ਸੋ, ਕੁ-ਕੋ ਆਦਿ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੩੯ - ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਖੀਰ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਸਿਹਾਰੀ ਤੇ ਔਕੜ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ 'ਉ' ਅਤੇ 'ਏ' ਅੱਖਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ (word) ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਲਗ ਸਿਹਾਰੀ (i) ਜਾਂ ਔਕੜ () ਦਾ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਉਚਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:- ਜੀਉ, ਭਾਉ, ਸਿਮਰਉ, ਨਾਇ ਹੋਇ, ਵਸਾਇ, ਆਦਿ।

ਪਰ ਜੇਕਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ 'ਹ' ਅੱਖਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ (word) ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਅਤੇ 'ਹ' ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਸਿਹਾਰੀ (i) ਜਾਂ ਔਕੜ () ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਗਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ (word) ਕਿਰਿਆ (verb) ਹੈ। ਜਿਵੇਂ:- ਹੋਹਿ, ਜਾਹਿ, ਫਿਰਾਹਿ ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਹੁ, ਖਾਹੁ, ਗਾਵਹੁ, ਸੁਣਹੁ ਆਦਿ।

ਨੋਟ:-'ਹ' ਅੱਖਰ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਯਮ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪੦ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਅੱਖਰ ਅੱਧੇ ਸੂਰ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਵਿਅੰਜਨ ਹਨ?

ਉੱਤਰ - 'ਹ' ਅਤੇ 'ਯ' ਅੱਖਰ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪੧ - 'ਹ' ਅੱਖਰ ਵਿਅੰਜਨ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - 'ਹ' ਅੱਖਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਅੰਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ-ਹਾਰ, ਹੱਥ, ਹੱਸਣਾ ਆਦਿ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪੨ - 'ਹ' ਅੱਖਰ ਸ੍ਰੂਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - ਜੇਕਰ 'ਹ' ਅੱਖਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸ੍ਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ-ਰਾਹ, ਚਾਹ, ਵਿਆਹ ਆਦਿ।

ਜੇਕਰ 'ਹ' ਅੱਖਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਖਰ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ 'ਹ' ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਸਿਹਾਰੀ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 'ਹ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਦੁਲਾਵਾਂ () ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ-

ਸ਼ਬਦ	-	ਉਚਾਰਨ
ਸ਼ਹਿਰ	-	ਸ਼ੈਹਰ
ਜ਼ਹਿਰ	-	ਜ਼ੈਹਰ
ਰਹਿਣਾ	-	ਰੈਹਣਾ
ਦੁਪਹਿਰ	-	ਦੁਪੈਹਰ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪੩ - 'ਯ' ਅੱਖਰ ਵਿਅੰਜਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - 'ਯ' ਅੱਖਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਅੰਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ- ਯਾਰ, ਯਾਦ, ਯਕ ਆਦਿ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪੪ - 'ਯ' ਅੱਖਰ ਸ੍ਰੂਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ - 'ਯ' ਅੱਖਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸ੍ਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ - ਦਯਾ-ਦਇਆ ਭਯ-ਭੈ ਆਦਿ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪੫ - 'ਯ' ਅੱਖਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੱਸੋ?

ਉੱਤਰ - 'ਯ' ਅੱਖਰ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹਨ-

(ੳ) 'ਯ' ਅਤੇ 'ਯ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅੱਖਰ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਹੋਣ ਤਾਂ 'ਯ' ਅੱਖਰ ਦੁਲਾਵਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ-

ਸ਼ਬਦ	-	ਉਚਾਰਨ	ਸ਼ਬਦ	-	ਉਚਾਰਨ
ਭਯ	-	ਭੈ	ਮਯ	-	ਮੈ
ਜਯਦੇਵ	-	ਜੈਦੇਵ	ਬਯਣਿ	-	ਬੈਣ
ਨਯਣਿ	-	ਨੈਣ	ਸਯ	-	ਸੈ
ਰਯਨਿ	-	ਰੈਨ	ਰਯ	-	ਰੈ

(ਅ) ਜੇਕਰ 'ਯ' ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਕੰਨਾ (ੲ) ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ 'ਇਆ' ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ:-

ਸ਼ਬਦ	-	ਉਚਾਰਨ	ਸ਼ਬਦ	-	ਉਚਾਰਨ
ਦਯਾ	-	ਦਇਆ	ਭਯਾ	-	ਭਇਆ
ਫਾਯਾ	-	ਫਾਇਆ	ਕਾਯਾ	-	ਕਾਇਆ
ਦਿਖਾਯਾ	-	ਦਿਖਾਇਆ	ਪਯਾਲਿ	-	ਪਇਆਲ
ਦਯਾਲ	-	ਦਇਆਲ	ਭਯਾਨ	-	ਭਇਆਨ
ਪੈਯਾ	-	ਪੈਇਆ	ਮਯਾ	-	ਮਇਆ

(ੲ) ਜੇਕਰ 'ਯ' ਅੱਖਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਧਕ ਹੈ ਤਾਂ 'ਯ' ਅੱਖਰ 'ਈ' ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਯ' ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਲਗ ਆਦਿ ਨਾਲ ਹੀ (ਕੰਨਾ-ਆਲਾਂ-ਏ, ਦੁਲਾਵਾਂ-ਐ, ਹੋੜਾ-ਓ, ਬਿਹਾਰੀ-ਈ) ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ:-

ਮੁਕਤਾ	-	ਰੱਯਤਿ-ਰਈਅਤ, ਦੱਯ-ਦਈ
ਕੰਨਾ	-	ਭੱਯਾ-ਭਈਆ, ਦੱਯਾ-ਦਈਆ, ਭਫੱਯਾ-ਭਫੱਈਆ
ਬਿਹਾਰੀ	-	ਦੁੱਯੀ-ਦੁਈਈ
ਲਾਂ	-	ਮੁੱਯੇ-ਮੁਈਏ, ਰਮੁੱਯੇ-ਰਮਈਏ, ਸਵੱਯੇ-ਸਵਈਏ
ਦੁਲਾਵਾਂ	-	ਦੁੱਯੈ-ਦੁਈਐ
ਹੋੜਾ	-	ਅੱਯੋ-ਅਈਓ

(ਨੋਟ:- 'ਯ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹੋ, 'ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ 'ਯਯੇ' ਅੱਖਰ (ਯ) ਦੀ ਬਹੁ-ਭਾਂਤੀ ਵਰਤੋਂ')

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪੬ - ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 'ਣ' ਅਤੇ 'ਨ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ?

ਉੱਤਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੱਖਰ ਜੇਕਰ ਣ, ਰ, ਅਤੇ ਤ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ 'ਨ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ 'ਣ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ- ਸੁਣ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ, ਤਰ ਤੋਂ ਤਰਨਾ, ਜਾਣ ਤੋਂ ਜਾਣਨਾ, ਪੜ੍ਹ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਚੀਰ ਤੋਂ ਚੀਰਨਾ, ਜੋੜ ਤੋਂ ਜੋੜਨਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪੭ - ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਦੁੱਤ ਅੱਖਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ?

ਉੱਤਰ - ਦੋ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣੇ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਦੁੱਤ ਅੱਖਰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਤ ਅੱਖਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਿਸੇ ਅੱਖਰ ਦੇ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ 'ਹ', 'ਰ', ਅਤੇ 'ਵ' ਹੀ ਦੁੱਤ ਅੱਖਰ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਤ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਲਗ ਪੈਰ ਵਾਲੇ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ - 'ਰ' ਅੱਖਰ

ਸ਼ਬਦ	-	ਉਚਾਰਨ
ਪ੍ਰੇਮ	-	ਪਰੇਮ
ਕ੍ਰਿਪਾ	-	ਕਰਿਪਾ
ਪ੍ਰਾਂਤ	-	ਪਰਾਂਤ
ਕ੍ਰੋਧ	-	ਕਰੋਧ

'ਵ' ਅੱਖਰ

ਸ੍ਰੁ, ਸ੍ਰੁਫ, ਸ੍ਰੁਮਾਨ ਆਦਿ

'ਹ' ਅੱਖਰ

ਵਰੁ, ਪੜੁ, ਖੋਲੁ, ਚੜੁ ਆਦਿ

ਨੋਟ:- ਦੁੱਤ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਂ ਸੰਜੋਗੀ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੪੮ - ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ 'ਹ', 'ਰ' ਅਤੇ 'ਵ' ਅੱਖਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ - 'ਯ' ਅੱਖਰ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ-

ਸ਼ਬਦ	-	ਉਚਾਰਨ	ਸ਼ਬਦ	-	ਉਚਾਰਨ
ਆਗ੍ਰਿ	-	ਆਗਿਅ	ਉਜ਼ਾਰਾ	-	ਉਜਿਆਰਾ
ਤਿਆਗ੍ਰਿ	-	ਤਿਆਗਿਅ	ਛੁਟਕ੍ਰਾ	-	ਛੁਟਕਿਆ
ਨਖੁਤ੍ਰ	-	ਨਖਿਅਤ੍ਰ	ਧੂਨ	-	ਧਿਆਨ
ਅਤ੍ਰਿਤ	-	ਅਤਿਅੰਤ	ਜੋਤ੍ਰਿ	-	ਜੋਤਿਆਂ

'ਚ' ਦੀ ਦੁੱਤ ਅੱਖਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ - ਅਸੁਰਜ

ਉਚਾਰਨ-ਅਸਚਰਜ

'ਟ' ਦੀ ਦੁੱਤ ਅੱਖਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ - ਗਰਿਸ੍ਰ, ਸ੍ਰਿਸ੍ਰ

ਉਚਾਰਨ-ਗਰਿਸਟ, ਸਰਿਸਟ

'ਤ' ਦੀ ਦੁੱਤ ਅੱਖਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ - ਬਿਸ੍ਰੀਰਨਹ, ਮਸੁਕ, ਅਸੁ

ਪੁਸੁਕ, ਦਸੁਗੀਰੀ, ਹਸੁ, ਬਿਗ੍ਰਾਪਿ।

ਉਚਾਰਨ-ਬਿਸਤੀਰਨਹ, ਮਸਤਕ, ਅਸਤ,

ਪੁਸਤਕ, ਦਸਤਗੀਰੀ, ਹਸਤ, ਬਿਗਿਆਪਿਤ

'ਨ' ਦੀ ਦੁੱਤ ਅੱਖਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ - ਸ੍ਰੇਹੰ, ਕ੍ਰਿਸ੍ਰੰ, ਬ੍ਰੈਸ੍ਰਵਹ

ਉਚਾਰਨ-ਸਨੇਹੰ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੰ, ਬ੍ਰੈਸ਼ਨਵਹ।

(੧੨)

ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ- Punctuation Marks

ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ (Marks) ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬੋਲੀ ਦੇ ਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਵ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਓ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਡੰਡੀ (।) ਅਤੇ ਦੁਬਿੰਦੀ (:) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਹੋਰ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ੧੩ ਹੈ।

੧. ਡੰਡੀ ਜਾਂ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ	(।) Full Stop
੨. ਕਾਮਾ	(,) Comma
੩. ਬਿੰਦੀ ਕਾਮਾ ਜਾਂ ਅਰਧ ਵਿਸ਼ਰਾਮ	(;) Semi Colon
੪. ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ	(?) Sign of Interrogation
੫. ਵਿਸਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ	(!) Sign of Exclamation
੬. ਬਿੰਦੀ	(.) Dot
੭. ਦੁਬਿੰਦੀ	(:) Colon
੮. ਡੈਸ਼	(-) Dash
੯. ਦੁਬਿੰਦੀ ਡੈਸ਼	(:-) Colon Dash
੧੦. ਪੁੱਠੇ ਕਾਮੇ	(" ") Inverted Comma's
੧੧. ਜੋੜਨੀ	(-) Hyphen
੧੨. ਛੁੱਟ ਮਰੋੜੀ	(') Apostrophe
੧੩. ਬਰੈਕਟ	{ }, (), [] Brackets

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਜੀਵਨ

ਜਨਮ : ੨੦ ਵੈਸਾਖ ਸੰਮਤ ੧੫੨੬, ਈਸਵੀ ਸੰਨ ੧੫ ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੪੬੯।

ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ : ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ, ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਪਾਕਿਸਤਾਨ।

ਪਿਤਾ : ਮਹਿਤਾ ਕਲਿਆਣ ਦਾਸ ਜੀ ।

ਮਾਤਾ : ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ।

ਨਾਨਕਾ ਪਿੰਡ : ਪਿੰਡ ਚਾਹਲ, ਤਹਿ: ਲਾਹੌਰ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ।

ਵੱਡੀ ਭੈਣ : ਬੀਬੀ ਨਾਨਕੀ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪੰਜ ਸਾਲ ਵੱਡੇ ਸਨ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਜੈ ਰਾਮ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।

ਉਮਰ ੭ ਸਾਲ : ਪਾਂਧੇ ਪਾਸ ਪੜ੍ਹਨੇ ਗਏ।

ਉਮਰ ੯ ਸਾਲ : ਮਾਪੇ ਜਨੇਊ ਪੁਆਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਸੰਤਾਨ : ੧੮ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੰਨ ੧੪੮੭ ਨੂੰ ਬਟਾਲੇ ਦੇ ਮੁਲਚੰਦ ਜੀ ਦੀ ਸਪੁੱਤਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਲੱਖਣੀ ਜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ। ਸੰਨ ੧੪੯੭ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੰਨ ੧੫੦੦ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ।

ਸੰਨ ੧੫੦੪ ਤੋਂ ੧੫੦੭ ਤੱਕ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਰਹੇ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਵਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਦੇ ਮੋਦੀ ਬਣੇ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਮੈਲਸੀਹਾਂ ਦੇ ਭਾਈ ਭਗੀਰਥ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬਣੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਭਗੀਰਥ ਜੀ ਰਾਹੀਂ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਭਾਈ ਮਨਸੁੱਖ ਜੀ ਵੀ ਸਿੱਖ ਬਣੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਏ।

ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਸੀ :- ਸੰਨ ੧੫੦੭ ਤੋਂ ੧੫੧੫ ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਕੀਤੀ । ਇਹ ਉਦਾਸੀ (ਪ੍ਰਚਾਰ ਫੇਰੀ) ਹਿੰਦੂ ਤੀਰਥਾਂ ਵੱਲ ਦੀ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਤਲਵੰਡੀ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਪੱਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ (ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ) ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ। ੧੫੧੬ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਨਗਰ ਵਸਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ੨ ਕੁ ਸਾਲ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਹੀ ਰਹੇ।

ਦੂਜੀ ਉਦਾਸੀ :- ਸੰਨ ੧੫੧੭ ਤੋਂ ੧੫੧੮ ਤੱਕ। ਉਤਰਾਖੰਡ, ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਆਦਿ ਵੱਲ । ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਪਹੁੰਚੇ।

ਤੀਜੀ ਉਦਾਸੀ :- ਸੰਨ ੧੫੧੮ ਤੋਂ ੧੫੨੧ ਤੱਕ । ਪੱਛਮੀ ਦੇਸਾਂ ਵੱਲ । ਵਾਪਸ ੧੫੨੧ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ।

ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਫੇਰੀਆਂ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਾਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਵੀ ਗਏ ।

ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ੧੮ ਸਾਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖੇਤੀ ਕੀਤੀ । ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਸੰਨ ੧੫੩੦ ਈ: ਬਟਾਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਭਾਵ "ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ" ਕੀਤੀ ।

ਬਾਬਾ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਸੰਨ ੧੫੩੨ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਏ ।

ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ ਸੰਨ ੧੫੩੯ ਨੂੰ ਗੁਰਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ।

ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ੨੨ ਸਤੰਬਰ ਸੰਨ ੧੫੩੯ ਨੂੰ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾ ਗਏ ।

ਕੁਲ ਉਮਰ : ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਕੁਲ ਉਮਰ ੨੦ ਸਾਲ, ੫ ਮਹੀਨੇ, ੩ ਦਿਨ ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕੁਲ ੧੯ ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ।
ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਕੁਲ ਸ਼ਬਦ ੯੭੩ ਹਨ ।

ਤਿੰਨ ਸੁਨਹਿਰੀ ਉਪਦੇਸ਼ :

ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ

ਨਾਮ ਜਪਣਾ

ਵੰਡ ਛਕਣਾ ।